

# OTČE NÁŠ

## Úvod

„Modrá kniha“ (*Kněžím, přemilým synům Panny Marie*) je podivuhodné a hluboké asketické a mystické dílo, protože odkrývá duchovní cestu, kterou musí kněží projít k dosažení dokonalého následování Krista, Nejvyššího a Věčného Kněze prostřednictvím zasvěcení se Neposkvrněnému Srdci Panny Marie.

Modlitba Otčenáše, daná nám ústy Božského Mistra, odhaluje ústřední poselství Nového zákona, které spočívá ve vzývání Boha jako Otce; nejen že zahrnuje základní skutečnost podle biblické literatury, ale otevírá synovské pouto člověka s Nejvyšší Bytostí, jeho Stvořitelem, Nezbytným Bytím; člověk se tajemně k Němu obrací prostřednictvím modlitby a proto, že je synem v Synu, Ježíši Kristu. Otčenáš už není jediné titulem respektu a úcty k Bohu, bez rodinného vztahu, je radostí křesťana z vědomí, že je synem a že patří k jedné rodině v Kristu, našem Pánu.

## I.

### POSVĚŤ SE JMÉNO TVÉ

»Výraz „posvětit“ zde není míněn ani tolik ve smyslu příčinném (jen Bůh posvěcuje, činí svatým), ale především ve smyslu hodnotícím: uznat něco za svaté a svatě s tím nakládat. Proto je tato invokace (vzývání) při klanění často chápána jako chvála a díkyčinění (srov. Ž 111, 9; Lk 1,49). Ježíš nás však učí této prosbě jako optativu, projevu přání. Je to prosba, touha a očekávání, o něž se zasazují Bůh i člověk. Už od první prosby Otčenáše jsme ponořeni do vnitřního tajemství jeho božství a do dramatu spásy našeho lidství. Prosba, aby jeho jméno bylo posvěceno, nás zapojuje do jeho záměru, jeho milosrdného „rozhodnutí“, jímž si předsevzal, „abychom byli před ním svatí a neposkvrnění v lásce“ (srov. Ef 1, 9.4).« [KKC = KATECHISMUS KATOLICKÉ CÍRKVE, čl. 2807]

1. Nemůžeme dát Otci slávu ve smyslu příčinném. Sláva je jen jeho a on ji zjevuje; k jeho oslavování jenom uznáváme onu slávu, kterou nám zjevil. »V této modlitbě jste utvářeni k dokonalému oslavování Otce častým opakováním modlitby, kterou vás naučil Ježíš: „Otče náš, jenž jsi na nebesích, posvěť se jméno tvé“ (srov. Mt 6,9–13).« **(7. 10. 1983)**
2. Panna Maria nás obětuje slávě Otce, který v nás nachází své zalíbení. »Vedu vás v každém okamžiku vaší existence, abyste plnili s láskou, s učenlivostí a se synovskou oddaností jeho božskou vůli. Tak je nebeský Otec oslavován jak na nebi, tak na zemi a jeho jméno se uctívá a posvěcuje (srov. Mt 6,9).« **(2. 2. 1993)**
3. »V životě se otvíráte pro zpěv *k oslavování Otce*, který se chce ve vás se zalíbením zhlížet, zatímco se v tajemství jeho otcovství rodíte k nové plnosti života a radosti:« **(11. 6. 1983)** Tímto způsobem »stáváte se *odleskem slávy Otcovy*« (srov. Mt 5,14–16; Veritatis Splendor 1–3). **(15. 8. 1990)**
4. Maria, vybraná Otcem od věčnosti pro poslání spolupracovat v Synově díle vykoupení, byla připravena a „zastíněna“ Duchem, který posvěcuje. Proto říká, že »do duchovního chrámu mého Neposkvrněného Srdce musí teď vstoupit církev a celé lidstvo. Do tohoto duchovního chrámu přivádím církev k dokonalé oslavě Nejsvětější Trojice.« **(2. 2. 1996)**

### Osobní posvěcení pro posvěcení jména Božího

1. »Protože jsem byla od věčnosti určena stát se Matkou vtěleného Slova, Nejsvětější Trojice mne uchránila jakéhokoliv hříchu, i hříchu prvotního, který na sebe bere každé lidské stvoření v okamžiku svého početí.

Tak ve mně vidíte odlesk původního plánu Otcova, který člověka stvořil ke svému vlastnímu obrazu a ke své největší slávě. A nebeský Otec se ke mně sklání s obzvláštním zalíbením.« (8. 12. 1996)

2. »Jako Matka jsem při každém z vás, abych vám pomohla uskutečnit v čase, který je vám dopřán, plán vašeho nebeského Otce. Tento plán je, abyste plnili jeho božskou vůli. A Boží vůle je, abyste se stali svatými (srov. 1 Sol 4,3). Proto vám pomáhám kráčet cestou svatosti.« (1. 1. 1991)
3. »Je však třeba, aby všichni tito moji synové, mnou vedeni, kráčeli vpřed a nikdy se nezastavovali! ... Všechny je chci vést ve svém Neposkvrněném Srdci k velkému cíli svatosti.« (5. 8. 1975)
4. Maria nás vede ke svatosti cestou kříže a pomáhá nám vystoupit na Kalvárii (srov. Jan 19,17), aby nás »všechny proměnila v obětní dary příjemné Otcí, pro spásu světa.« (Srov. 13. 7. 1980)
5. »Šiřte všude usilovně a odvážně světlo pravdy, světlo milosti a světlo svatosti! Je to světlo mého Syna Ježíše (srov. Jan 8,12), který vám ukázal cestu, abyste se dostali k Otcí v dokonalé poddajnosti vůči působení Ducha lásky.« (13. 10. 1978)
6. Na pozvání Panny Marie na cestu ke svatosti (srov. Mt 5,48) odpovíme svým zasvěcením se jejímu Neposkvrněnému Srdci, protože Ona nás může dovést cestou dokonalosti »v radostném konání všech ctností: víry, naděje, lásky (srov. 1 Kor 13,13; 1 Sol 5,8), prozíravosti, statečnosti, spravedlnosti, mírnosti, mlčení, pokory, čistoty a milosrdenství.« (1. 1. 1990)

### Závěr

1. »Jak potřebná je dnes svatost kněží pro spásu světa! Ve světě, posedlém zlým Duchem, v církvi zatemnělé sekularizmem a mravní uvolněností je nutné, aby byli kněží svatí, aby ukazovali všem správnou cestu ke spáse a k pokoji.  
Bojujte s hříchem jako s největším zlem; buďte neustále k dispozici pro svátost smíření, dnes velmi zanedbávanou; poskytněte milost Boží duším, které zatemnilo zlo; kráčejte radostně po cestě, na které rozkvétají všechny ctnosti, a tak dojdete svatosti. Proto vás žádám, abyste se zasvětili mému Neposkvrněnému Srdci, protože chci i vám, moji synáčkové, sdělit stejnou svatost, jakou má vaše nebeská Maminka.« (22. 3. 1995)
2. Sv. Řehoř Nicejský říkával: „Základním dobrem je, aby Boží jméno bylo oslavováno mým životem.“

## II.

### PŘIJĎ KRÁLOVSTVÍ TVÉ

»Boží království existovalo dříve než my; přiblížilo se ve vtěleném Slovu, je hlásáno celým evangeliem, přišlo v Kristově smrti a vzkříšení. Od Poslední večeře přichází Boží království v Eucharistii; je mezi námi. Boží království přijde ve slávě, až je Kristus odevzdá svému Otcí... Touto prosbou je: „Marana tha“, volání Ducha a nevěsty: „Přijď, Pane Ježíši.“« [KKC, čl. 2816, 2817]

»Ježíš bude vládnout: Ježíš, pro něhož je všechno stvořeno, Ježíš, který se vtělil, stal se vaším bratrem, žil s vámi, trpěl a umřel na kříži, aby vykoupil lidstvo a přivedl je k novému stvoření a aby se jeho království pomalu mohlo šířit v srdcích, v duších, v jednotlivých osobách, v rodinách, v celé společnosti.« (3. 7. 1987)

### Komu patří Království?

»Království patří chudým a maličkým, totiž těm, kteří je přijali s pokorným srdcem. Ježíš je poslán, aby „přinesl chudým radostnou zvěst“ (Lk 4, 18). Prohlašuje, že je jim blaze, neboť „jejich je nebeské království“ (Mt 5,3); Otcí se zalíbilo zjevit „maličkým“ to, co zůstává skryto před moudrými a rozumnými«

(srov. Mt 11,25). [KKC, čl. 544] Proto »mocí Ducha Svatého, který vše spaluje a obnovuje, přijde k vám království Boží *cestou pokory a nepatrnosti* (srov. Lk 10,21; 1 Kor 1,27).« (8. 9. 1981)

»Musíte se opět stát prostými, pokornými, usebranými, chudými a čistými; musíte se opět stát opravdu těmi maličkými, kterým budou odhaleny Boží plány, tajemství Božího království.« (7. 12. 1974)

### Království přijde skrze Marii

Ježíš viděl Království Boží jako univerzální vládu v nejplnějším smyslu toho slova. Učil nás zpřítomňovat je na zemi, aby se dokončilo v životě budoucím. Toto království vytvořené Kristem je království pravdy a milosti, lásky, spravedlnosti a pokoje. Pro milosrdnou lásku Otce, který chce v Duchu Svatém všechny přitáhnout k božskému Srdci Syna, bude lidstvo obnoveno, aby království nakonec dospělo ke své plnosti. Tak Církev a svět budou moci dosáhnout lesku dosud nevidaného a nepoznaného. A aby milosrdenství Boží mohlo zazářit, světil Ježíš přípravu mateřské činnosti své Matky. (Srov. 25. 11. 1978)

### Kde musí Ježíš kralovat?

»Triumf mého Neposkvrněného Srdce se připravuje v srdci mých dětí, které přijaly pozvání a denně se obětují pro lásku a dokonalou oslavu Ježíšovu. Skrze ně přijde slavné království Kristovo v celé své plnosti síly, světla a vítězství.« (19. 10. 1980)

1. Ježíš musí kralovat především v srdcích a duších, protože *jeho království je království milosti, svatosti a lásky*.  
»Když Ježíš kraluje v duši stvořené bytosti, ta je prostoupena božským světlem, které ji činí stále krásnější, zářivější, světější a Bohu milejší.« (23. 11. 1986)
2. »Ježíš musí kralovat v rodinách, které se jako drahokam musí otevřít slunci jeho královské moci. Proto se v této době snažím, aby v rodinách rostla harmonie a mír, porozumění a svornost, jednota a věrnost.« (23. 11. 1986)
3. »Ježíš musí kralovat veškerému lidstvu, aby se opět stalo novou zahradou, v níž by Nejsvětější Trojice mohla přijímat půvab a krásu, lásku a vůni ode všeho tvorstva, byla tak oslavena a přebývala trvale mezi námi.« (23. 11. 1986)
4. »Ježíš musí kralovat v církvi, privilegovaném to podílu jeho božského, láskyplného vlastnictví. Církev je celá Jeho, protože je zrozená z Jeho probodeného Srdce (srov. Jan 19,33–34), vyrostlá v Jeho lásce, obmytá Jeho Krví, zasnoubená Jemu (srov. Ef 5,23–27) neporušitelnou smlouvou věčné Věrnosti.« (23. 11. 1986)
5. »Jeho slavné království zazáří především v jeho Eucharistickém triumfu, protože Eucharistie se stane znovu srdcem a středem veškerého života církve.« (14. 6. 1979)

### Mariina přímluva

1. »Proto je mým mateřským úkolem vzdalovat od duší mých dětí každý stín hříchu, jakoukoliv nástrahu egoismu a převládnutí vášně a vést všechny po cestě velké svatosti.  
Tehdy může Ježíš opravdu zbudovat své království ve vašich srdcích a duších a vy se stanete drahocenným vlastnictvím jeho božské královské moci.« (23. 11. 1986)
2. »Jestliže všichni budete věrní, pohotoví a poslušní, budu moci skutečně kralovat v každém z vás. Vaším prostřednictvím budu moci kralovat také v celém světě a připravovat cestu, po které se Kristus-Král chystá přijít, aby obnovil mezi vámi své slavné království lásky.« (22. 8. 1979)

## Druhý příchod Páně spojen s Marií

1. »Vaším prostřednictvím, moji kněží, volám všechny, aby se zasvětili mému Neposkvrněnému Srdci! Umožněte tak své Matce zasáhnout, aby přivedla církev k jejímu největšímu rozkvětu a připravila svět na příchod království mého Syna Ježíše!« (28. 7. 1978)
2. »Ježíš Kristus, obklopený chórem andělů, na oblacích nebeských, prostřených u jeho nohou jako královský trůn, v lesku svého božství se navrátí, aby přivedl lidstvo k novému životu, duše k milosti a lásce, církev k nejvyššímu vrcholu svatosti a obnoví tak ve světě své království slávy.« (15. 4. 1990)
3. »Triumf mého Neposkvrněného Srdce se bude krýt s druhým Kristovým příchodem ve slávě, aby všechno učinil nové.« (8. 12. 1990)
4. »Zmrtvýchvstalý Kristus žije mezi námi, uspořádává všechny události k naplnění svého božského plánu a stanoví každou věc tak, aby k vám brzy mohlo přijít jeho království slávy.« (31. 3. 1991)
5. »Protože velikonoční Zmrtvýchvstání bude mít své úplné zakončení, jen když se Ježíš vrátí ve slávě zbudovat mezi vámi své království, když všichni budou plnit Otcovu vůli a dokonale oslaví Nejsvětější Boží Trojici.« (3. 4. 1994)

### Závěr

1. »Tak jako Slovo Otcovo použilo mého pokorného souhlasu pro svůj první příchod k vám v křehkosti lidské přirozenosti, tak nyní můj Syn Ježíš používá mého prorockého oznámení, aby si připravil svůj druhý příchod k vám ve slávě. Nebojte se, moje děti, které jste tak velice vystaveny nebezpečím.« (24. 12. 1982)
2. »Moje Neposkvrněné Srdce je cesta, která vás vede do jeho Království. Vskutku triumf mého Neposkvrněného Srdce nastane zároveň s triumfem mého Syna Ježíše v jeho slavném Království svatosti a milosti, lásky a spravedlnosti, milosrdenství a míru, které bude obnoveno v celém světě.« (23. 11. 1986)
3. »Do tohoto nového nebe a na tuto novou zemi (srov. Zj 21,1) vás uvede vaše nebeská Maminka, která vás nyní sjednocuje ze všech částí světa, aby vás připravila na přijetí Pána, který přichází: „Přijď, Pane Ježíši!“« (Zj 22,20) (21. 11. 1993)

### III.

## BUĎ VŮLE TVÁ JAKO V NEBI TAK I NA ZEMI

»Prosíme našeho Otce, abychom spojili svou vůli s vůlí jeho Syna a tak splnili to, co chce on, totiž jeho plán spásy pro život světa. Nejsme toho sice sami ze sebe schopni, ale spojení s Ježíšem a s mocí Ducha Svatého mu můžeme odevzdat svou vůli a rozhodnout se, že budeme volit to, co vždy volil jeho Syn: dělal to, co se líbí Otcí.« (Srov. Jan 8,29) [KKC 2825]

### Úvod

1. »Slavné Kristovo království se tedy uskuteční současně s dokonalým naplněním Boží vůle každým stvořením, a to tak, že to, co je na nebi, se uskuteční také na této zemi (srov. Mt 6,10).« (21. 11. 1993)
2. »Nová éra, kterou vám oznamuji, spadá v jedno s dokonalým naplněním božské vůle, takže konečně se uskutečňuje to, co vás Kristus učil žádat na nebeském Otcí: „Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi“ (Mt 6, 10). Je to čas, kdy tvorové plní božskou vůli Otce, Syna a Ducha Svatého. Dokonalým plněním božské vůle se obnovuje celý svět, neboť Bůh v něm nachází jakoby svou novou rajskou zahradu Eden, ve které může přebývat v láskyplné společnosti se svými tvory.« (15. 8. 1991)

3. »Duch Svatý otevře srdce i myslí tak, aby všichni mohli plnit vůli Otce a Syna tak, aby jako v nebi tak i na zemi byla dokonale plněna božská vůle« (srov. Mt 6,10). (22. 11. 1992)

### Podmínky pro plnění vůle Boží

1. »Podstatná podmínka pro plnění vůle Boží spočívá v otevření našich srdcí, aby byla více čistá; abychom cítili hlad a žízeň po vůli Boží, abychom prosili, trpěli a říkali s Ježíšem na Mariině Neposkvrněném Srdci: „Otče, jen tvá vůle se staň! Nechtěl jsi celopaly ani oběti; proto jsi mi utvořil tělo. Bože, já přicházím, abych dnes naplnil tvou vůli“« (srov. Žid 10,5–7). (Srov. 1. 3. 1980)
2. »Můj Syn Ježíš spasil tento svět především tím, že chtěl zůstat věrný Otcově vůli, a proto se ode všech odloučil (srov. Fil 2,6–7), aby byl povýšen od země a ukřižován (srov. Jan 8,28). Mnohé duše přivedete zpět k mému Synu, když jako i on i vy, budete povýšeni od země. Proto se musíte naučit být povýšeni už ve své duši, vnitřním odloučením ode všech. Tak budete mít pravou čistotu srdce. A budete skutečně schopni milovat. Až do krajnosti!  
Stále vás povede vaše Matka, která ví, kam a jak vás má vést, aby se také na každém z vás uskutečnil plán Otcovy vůle.« (3. 5. 1976)
3. »Kráčíte-li s Ježíšem, uskutečňujete v životě Boží vůli – s onou láskou a učenlivostí, s níž Ježíš vždycky plnil vůli Otcovu. Tak žijete s důvěrou a oddaností malých dětí (srov. 1 Kor 1,27), které všechno očekávají a všechno přijímají jako dar lásky svého Otce, který je na nebesích.« (2. 2. 1989)
4. »Dívejte se na mého ukřižovaného Syna (srov. Mk 15,24; Jan 19,17–18) a budete věrnými. Na mého Syna, který – ač je Bůh – učinil se poslušným až k smrti na kříži (srov. Fil 2,8). Podívejte se na jeho trny. Dívejte se na jeho krev. Hledte na jeho rány! (srov. Mk 15,16–20): Jsou to květy, které vypučely z jeho bolestné poslušnosti (srov. Žid 5,8). « (13. 4. 1976)  
»Své „ano“ poslušných dětí vložte do „ano“ své nebeské Matky, která je věčně opakuje svému Bohu (srov. Lk 1,38). « (25. 3. 1982)
5. »Je Boží vůlí, abyste byli vždycky k dispozici pro všechny duchovní a hmotné potřeby svých bližních. Vaše kněžské srdce má být otevřené, šlechetné, citlivé a milosrdné.« (2. 2. 1986)
6. »Vaše „ano“ Otcově vůli ať se uskutečňuje každodenně úsilím prchat před hříchem a osvobozovat se od něho, abyste žili v milosti a plnosti lásky; úsilím usebrat se v důvěrnosti modlitby a života s Ježíšem, úsilím uvažovat a chápat jeho božské slovo; vnitřním utrpením při pohledu na velkou opuštěnost a osamocení, v nichž se dnes člověk nachází.« (25. 3. 1981)
7. »Po všech žádám duchovní obětování se. To se utváří přijetím každé okolnosti vašeho života s láskou jako uskutečnění vůle nebeského Otce. Plňte vždy a v každém okamžiku jen Boží vůli. Tehdy bude mít Otec ve vás zalíbení, když Synu uděláte radost, že ve vás bude činit jen Otcovu vůli.« (21. 11. 1991)

### Maria se přimlouvá, aby se stala Boží vůle

1. »Jsem cesta k Boží vůli. Je Boží vůlí, abyste dokonale plnili závazky svého kněžského stavu. Je Boží vůlí, abyste věnovali významné místo životu modlitby a hlubokého spojení s Pánem (srov. Mt 7,7–8; 18,19–20; Lk 18,1). Proto vás vedu k svědomitému dodržování vašich cvičení zbožnosti: nikdy nezanedbávejte liturgii hodin; konejte svá denní rozjímání v tichosti a lásce, modlete se denně společně se mnou růženec a mše svatá, kterou sloužíte a prožíváte, ať se stane výchozím bodem celé vaší denní práce.« (2. 2. 1986)
2. »Přemilí synové, svěřte se mi a já vás přivedu k dokonalé učenlivosti vůči vůli Otce. Právě tak, jako bylo u mého Syna Ježíše, tak je napsáno na plánu života každého z vás: „Hle, přicházím, Pane, abych plnil tvou vůli.“  
Vaše nebeská Matka vám dnes chce pomáhat dobře a jedinečně plnit vůli Boží. To je vůle Boží: vaše posvěcení (srov. 1 Sol 4,3; 1 Petr 1,2).« (25. 3. 1981)
3. »Tentýž úkol Matky plním vůči každému z vás, moji přemilí, kteří jste voláni k tomu, abyste ve svém kněžském životě znovu žili plán a poslání mého Syna Ježíše. Nyní chápete, proč po vás žádám, abyste se mi zcela svěřili svým aktem zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci.



Tento úkon zasvěcení mi dovoluje zasahovat do vašeho života a uspořádat jej k dokonalému plnění Otcovy vůle.« (2. 2. 1987)

### Závěr

1. »Jen tak budete naplňovat vůli, kterou má Pán s každým z vás, a půjdete cestou ke svatosti. Proto vás vedu kupředu každý den cestou dokonalého plnění Boží vůle, aby Nejsvětější Trojice mohla ve svatém chrámu vašeho kněžského života přijímat svou oslavu«, a tak aby se splnila jeho vůle na zemi, jak se to děje v nebi (srov. Mt 6,10).« (Srov. 2. 2. 1986)
2. »... shromažďuji v zahradě svého Neposkvrněného Srdce šik svých malých dětí a nabízím jim dokonalou realizaci vůle nebeského Otce. Tak v nich a skrze ně opakuji své gesto pokorné a dokonalé pohotovosti k jeho vůli a opakuji tak znovu své Fiat: ať se stane tvá svatá a božská vůle« (srov. Lk 1,38). (8. 9. 1996)

## IV.

### CHLÉB NÁŠ VEZDEJŠÍ DEJ NÁM DNES

„Vezdejší“ (tohoto dne, každodenní). Toto slovo, „epiousios“ je užito v Novém zákoně pouze na tomto místě. Ve smyslu časového určení je to určité pedagogické opakování slova „dnes“, aby v nás upevňovalo „bezvýhradnou“ důvěru. V kvalitativním slova smyslu znamená „nezbytné pro život“, a v širším slova smyslu „každé dobro“, jež dostačuje k tomu, aby se člověk uživil (srov. 1 Tim 6,8). Vzato doslovně [épiousios: „nadpodstatný“] označuje toto slovo přímo chléb života, Kristovo tělo, „lék nesmrtnosti“ (srov. sv. Ignác Antiochijský, Epistula ad Ephesios, 20,2: PG 5, 661) bez něhož nemáme v sobě život (srov. Jan 6,53–56). Konečně, je zřejmý jeho nebeský smysl, je-li spojeno s předešlým: „Tento den“ je den Páně, den královské hostiny, předjímané v eucharistii, která je již okoušením Božího království, které přichází. Proto se sluší, aby se eucharistická oběť slavila „každý den“. [KKC 2837]

### Milost Boží (usmíření)

1. »Člověk je živ také z Boží milosti, kterou mu dal Ježíš, aby ukojil hlad jeho duše... Rozdávejte pokrm Boží milosti těmto duším, které hynou hladem. Proto musíte hříšníkům pomáhat navrátit se k prameni Božího milosrdenství tím, že se jim dáte k dispozici ve svátosti smíření. Toto je příhodný čas pro vás. Toto je čas obrácení a návratu k Pánu (srov. Mk 1,15). Milovaní synové, staňte se vy sami horlivými přísluhovateli smíření pro záchranu tolika duší, které se vydávají v nebezpečí záhuby.« (26. 2. 1991)

### Chléb Slova

1. »Denním pokrmem vašeho ducha bude jenom Slovo Boží (srov. Jan 1,1–2). Milujte je, hleďte je, ochraňujte je, braňte je, žijte je!« (4. 7. 1986)
2. »Člověk žije také z každého Slova, které vychází z Božích úst, aby ukojil hlad své mysli... Žádám od vás, abyste hojně rozdávali tento duchovní pokrm, a především od vás, mých přemilých, mně zasvěcených synů, požaduji, abyste s ještě větším úsilím sdělovali všem Světlo evangelia. Hlásejte evangelium s odvahou a beze strachu; předávejte je v jasu jeho integrity; zvěstujte je se stejnou silou, s níž vám je kázal můj syn Ježíš.« (26. 2. 1991)
3. »Mluvím k vám, abych vám pomohla dostat se ze zmatku, způsobeného vašimi vlastními slovy. A tak vás jako Matka přívětivě učím slyšet pouze slovo Otcovo. Toto Slovo se stalo tělem a životem v mém nejčistším lůně. Mé Srdce se otevřelo, aby je přijalo a jako vzácný poklad střežilo.« (25. 9. 1976)

## Eucharistie

1. »Nuže, moji přemilí a děti zasvěcené mému Srdci, buďte dnes *mocným voláním* po plném návratu celé církve bojující k Ježíšovi, přítomnému v Eucharistii (srov. Jan 6,51–58). Protože jenom tam je pramen živé vody (srov. Jan 4,14), který očistí její vyprahlost a obnoví poušť, kterou se církev stala; jenom tam je tajemství Života, které jí otevře druhé Letnice milosti a světla; jen tam je pramen obnovené svatosti: Ježíš v Eucharistii!  
Nejsou to vaše pastorační plány a vaše diskuse, nejsou to lidské prostředky, do kterých vkládáte důvěru a takovou jistotu, ale je to jedině Ježíš Eucharistický, který dá celé církvi sílu k plné obnově, který ji převede k tomu, aby byla chudá, evangelní, čistá, zbavená všech opor, na které spoléhá, svatá, krásná, bez poskvrn a bez vrásek, po vzoru vaší nebeské Matky (srov. Lumen Gentium 53).«  
**(8. 8. 1986)**
2. »... Tak i dnes eucharistický Ježíš svým Slovem ukojí hlad myslí; svou milostí ukojí hlad duší; svou láskou ukojí hlad vašich srdcí. A bude to eucharistický Ježíš, který vám konečně dá veliký dar opravdového osvobození od jakékoliv formy fyzického, duchovního a morálního otroctví (srov. Sk 2,42; 4,32).« **(26. 2. 1991)**

## Mariina přání

1. »Moji kněží budou muset být chudí a napodobovat tak mého Syna Ježíše: nikdy jim však nebude chybět, co je nutné k životu, a to k životu důstojnému. Jsem Matka a postarám se také o to všechno. Bude-li třeba, učiním věci veliké, mimořádné, dokonce i zázraky.  
Ať se však moji kněží nestarají a nedělají si obavy, co se týká jídla a oděvu. Jako děti mají přenechat starost své Matce.« „Hleďte především jeho království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno“ (Mt 6,33). **(23. 1. 1974)**
2. »... Opětovně volám celou církev a celé lidstvo, aby šlo cestou, kterou vám ukázala vaše nebeská Matka. Je to jistá cesta, která vás přivede k Bohu záchrany a pokoje.  
Na této cestě zakusíte lásku Otce, který vás tak velice miluje a vede, připravuje vám každou věc *svou božskou Prozřetelností* a který vás volá *ke stále většímu štěstí*. Nechejte se v každém okamžiku vést otcovskou láskou jako malé děti, které se dokonale odevzdávají jeho božské vůli« (srov. Mt 6,25–34; Mk 10,15–16). **(Srov. 12. 11. 1985)**

## Závěr

1. »Padněte se mnou na kolena ve velkém díkyčinění za všechna dobrodiní, kterých se vám dostalo z lásky a prozřetelnosti vašeho nebeského Otce. To Otec vám dává každou minutu vašeho života jako výraz své lásky a svého božského milosrdenství« (srov. Mt 6,25–34; Lk 12,22–32). **(31. 12. 1991)**
2. »Ó církvi putující a trpící! Jsem tvá Matka a ty jsi rodinou všech mých dětí, archou nové smlouvy, lidem Božím. Musíš pochopit, že ohnisko tvého života, pramen všech tvých milostí, zdroj tvého světla, princip tvé apoštolské činnosti je jen zde ve svatostánku, ve kterém je skutečný Ježíš! Ježíš je zde, aby tě učil růst, aby ti pomáhal na cestě, aby tě posiloval ve vydávání svědectví, aby ti dal odvahu k hlásání evangelia, aby ti byl oporou v každém tvém utrpení... Musíte orientovat celou církev, aby prodlévala před svatostánkem s vaší nebeskou Matkou v úkonu ustavičného dostiučinění, trvalé adorace a nepřestávající modlitby... Kněží i věřící mého Hnutí, chodte často před svatostánek; žijte před svatostánkem; modlete se před svatostánkem. Vaše modlitba ať je ustavičnou modlitbou adorace a přimluvy, díky a dostiučinění... Přemilí synové, čím víc probíhá celý váš život u nohou svatostánku v důvěrném spojení s Ježíšem v Eucharistii, tím více porostete ve svatosti. Přivede vás k čistotě srdce, vybrané a chtěné pokoře, k prožívané důvěře, k milující a synovské oddanosti.« **(21. 8. 1987)**

## V.

# ODPUŠTĚNÍ NÁM NAŠE VINY, JAKO I MY ODPOUŠTÍME NAŠIM VINÍKŮM

„A odpusť nám naše viny, jako i my jsme odpustili těm, kdo se provinili proti nám“ (Mt 6,12). Nežádáme od Boha, aby přizpůsobil své chování k našemu... Výraz „jako“ neukazuje vztah rovnosti či obaplnosti, recipacity mezi odpouštěním lidským a odpouštěním božským, ale říká, že je tu jistá podobnost mezi odpouštěním, které může Bůh poskytnout člověku, a odpouštěním, které může dát člověk svým bratřím. Nepochybně Bůh nabízí své odpouštění ustavičně a vyzývá nás, abychom ho napodobovali. V tomto odpouštění, které Bůh poskytuje nám jako první, kořením náš závazek odpouštět.

„Hospodine, pamatuj na svoje slitování, na své milosrdenství, které je od věčnosti. Nepřipomínej si hříchy mého mládí, moje nevěrnosti, pamatuj na mne se svým milosrdenstvím pro svou dobrotivost, Hospodine“ (Ž 25,6–7). Jan Pavel II. nazval svou encykliku o Otci: „Dives in misericordia“ „Bohatý v milosrdenství“ (srov. Ef 2,4).

Při své návštěvě u Alžběty Maria prohlašuje o Bohu: „Jeho jméno je svaté a jeho milosrdenství (trvá) od pokolení do pokolení k těm, kdo se ho bojí“ (Lk 1,49–50).

1. »Pán je ochoten vylít proud svého milosrdenství i na vaše zbloudilé a tak ohrožené pokolení, ovšem jen pod podmínkou, že se toto pokolení kajícím vrátí do náruče svého nebeského Otce. Já jsem opěvovala jeho božské milosrdenství, které se vztahuje na všechna lidská pokolení, jež se bojí Pána, a v tomto návratu k lásce a bázni Boží je pro vás jediná možnost záchrany.« (1. 1. 1981)
2. »I když nenávisť dosud potříšňuje vaše ulice krví, i když hřích pokrývá ledem duše a srdce mnohých, i když se lidstvo ještě nevrací na cestu lásky a vzpoura proti Bohu každého dne sílí, vaše důvěra v milosrdenství nebeského Otce přece musí být ještě větší a na mne musíte hledět jako na znamení své naděje.« (1. 1. 1983)
3. »Řekněte s láskou: „Otče, odpusť jim, neboť nevědí, co činí.“ Za toho, kdo nenávidí, kdo zabíjí, kdo činí násilí, kdo se dopouští zlého, kdo proklíná, kdo dává pohoršení: milujte stále a řekněte: „Otče, odpusť!“« (28. 11. 1979)
4. »I když se od něho vzdalujete, on se vás nikdy nevzdá, ale připravuje, sleduje a dokončí váš návrat« (srov. Lk 15,11–32). (31. 12. 1991)

### Mariina přímluva

1. »Musíte být mou mocnou pomocí, kterou chci dnes nabídnout celému lidstvu, abych je přivedla k návratu na cestu dobra a lásky. Já jsem cesta tohoto jeho návratu. Já jsem Brána Božího milosrdenství. Chci, aby se skrze vás všechny moje zbloudilé děti mohly vrátit zpět k Pánu; On je očekává s touhou a radostí Otce, který je miluje a chce je zachránit« (srov. Lk 15,11–32). (1. 1. 1985)
2. »Lidstvo musí vstoupit do večeradla mého Neposkvrněného Srdce: tam je jako Maminka naučím modlitbě a pokání, povedu je k lítosti a k obrácení, ke změně srdce a života.« (22. 5. 1996)
3. »Mé Neposkvrněné Srdce je nevyčerpatelné řečiště milosrdenství a odpouštění (srov. Iz 54,8; Mt 18,21–22; Lk 1,50) a nemůže už zadržet plnost tohoto ohně. Bůh začne brzy vylévat do celého světa proudy odpouštění a milosrdenství na své a moje ubohé děti« (srov. Lk 7,47; 15,11–32; 23,34). (23. 2. 1974)

### Mariina přání

1. »Žádám od vás modlitbu a pokání za obrácení hříšníků, aby se mohly i moje velice vzpurné a velmi vzdálené děti vrátit k Bohu, který je čeká s milosrdnou touhou Otce.« (22. 1. 1980)



2. »Přemilí synové, odpovězte na mé mateřské pozvání, abyste byli věrnými služebníky vykoupení, které vykonal můj Syn Ježíš. Vám byla svěřena vzácná úloha křtít a odpouštět hříchy, hlásat evangelium, při mši svaté obnovovat Oběť, která se uskutečnila na Kalvárii, udílet milost ve svátostech, které Ježíš ustanovil.« (3. 9. 1983)
3. »Jděte v mém jménu a přinášejte všem něhu mé mateřské lásky. Hledejte ztracené, posilujte slabé, vodte nejisté, odpouštějte hříšníkům, přivádějte vzdálené, uzdravujte nemocné, poskytněte svou kněžskou pomoc chudým a maličkým, sklánějte se a vlévejte balzám do otevřených ran zbitých a zraněných násilím a nenávisť, berte je do náruče a noste je všechny do bezpečného útočiště mého Neposkvrněného Srdce.« (24. 1. 1996)

## Závěr

1. »Bůh, především dnes, je jediným vítězem a láskou objímá všechno ubohé nemocné lidstvo, jež mu bylo vyrváno, a připravuje okamžik, kdy je k němu přivede největším zázrakem své slitovné lásky na cestu návratu k Němu, aby konečně poznalo novou éru míru, lásky, svatosti a radosti« (srov. Zj 21). (7. 10. 1986)
2. Specifická vlastnost Boží, jeho hluboká podstata je odpouštět, nejvyšší ctností je milosrdenství. „Nechci, aby svévolník zemřel, ale aby se odvrátil od své cesty a byl živ“ (Ez 33,11).

## VI.

### A NEUVEĎ NÁS V POKUŠENÍ

Tato prosba jde ke kořenu prosby předešlé, protože naše hříchy jsou plodem souhlasu s pokušením. Prosíme našeho Otce, aby nás do něho „neuváděl“. Přeložit jedním slovem řecký výraz je obtížné: znamená „nepřipustit vstup do“ (srov. Mt 26,41), „nenechat podlehnout pokušení“. „(Jako) je nemožné, aby byl Bůh pokoušen ke zlému: (tak ani) on sám nikoho nepokouší“ (Jak 1, 13); naopak chce nás od pokušení osvobodit. Prosíme ho, ať nepřipustí, že bychom se vydali cestou, která vede ke hříchu. Svádíme boj „mezi tělem a Duchem“. Tato prosba naléhavě prosí o Ducha rozlišování a síly. [KKC 2846]

... Takový boj a takové vítězství jsou však možné jen v modlitbě. Právě modlitbou Ježíš vítězil nad pokušelem hned od počátku (srov. Mt 4,1–11) a v posledním boji své smrtelné úzkosti (srov. Mt 26,36–44). Kristus nás v této prosbě Otčenáše zapojuje do svého boje a do svého smrtelného zápasu. Ve spojení se svou bdělostí nás naléhavě vyzývá k *bdělosti* srdce (srov. Mk 13,9. 23. 33–37; 14,38; Lk 12,35–40). Bdělost je „ochrana srdce“ a Ježíš prosí Otce, aby nás zachoval v jeho jménu (srov. Jan 17,15). Duch Svatý se snaží tuto bdělost v nás stále probouzet (srov. 1 Kor 16,13; Kol 4,2; 1 Sol 5,6; 1 Petr 5,8). Tato prosba nabývá svého dramatického významu ve vztahu ke konečnému pokušení našeho pozemského boje; naléhavě prosí o *vytrvání až do konce*. „Hle, přicházím jako zloděj! Blaze tomu, kdo bdí“ (Zj 16,15). [KKC 2849]

### Proč Bůh dopouští pokušení?

Od Geneze (např. Gn 3) až po Apokalypsu (Zj 3) nám Bible prezentuje osobnosti zkoušené a pokoušené, ukazuje výsledky pozitivní a negativní. Nejvěrnější Bohu jsou nejzkoušenější. Pokušení je zkouška důvěry, kterou má Bůh vůči zkoušenému. Sv. Františkovi Saleskému se připisuje výrok: „Jestliže se ti stane, že budeš napaden nějakým silným pokušením, věz, že máš u Boha mimořádnou přízeň a ukazuje ti, že tě chce vyvýšit.“

Život člověka na zemi je bojování proti zlu, které stále útočí a se kterým musí víra neustále bojovat (srov. 1 Tim 1,18–19). Na sklonku života mohl sv. Pavel prohlásit: „Dobrý boj jsem bojoval, svůj běh jsem skončil, víru jsem uchoval“ (2 Tim 4,7).

1. »Nesmíte se už bát ani satana, ani světa, ani své křehké přirozenosti. Budete ovšem cítit svádění a pokušení, které Pán dopouští jako zkoušku, aby vám ukázal míru vaší slabosti.« (6. 8. 1977)

2. »Na poušti byl Ježíš pokoušen. Na této poušti, na kterou vás vedu, budete také vy zkoušeni ohněm nesčetných pokoušení a soužení a vaše věrnost a důvěra budou podrobeny veliké zkoušce.« (1. 3. 1980)

### **Jak zvítězit nad pokušením**

Člověk je svobodné bytí. Nikdy nepozbude možnosti se rozhodovat. V jeho ruce je vítězství nebo prohra v pokušení, v jeho ruce je možnost výběru dobra či zla. V pokušení je třeba být nebojácným a zůstat klidným. Praktikovat pokoru a nechat působit Boha. Zůstat bdělý a modlit se.

1. *Modlitba a bdělost srdce.* Bděte a modlete se, abyste neupadli v pokušení! „Duch je sice ochotný, ale tělo je slabé“ (Mk 14,38). »Ve chvílích pochyby a nejasnosti žádejte mě o pomoc, abyste byli bdělí v modlitbě a očekávání.« (6. 4. 1996)
2. *Vaše modlitba musí být intenzivní a stálá* (srov. 1 Sol 5,17). »Tak dostanete od Ježíše sílu odolat všem zákeřným svodům Zlého; od Ducha Svatého dostanete světlo Moudrosti, které vás osvítlí a dá vám rozpoznat každou nebezpečnou léčku, která vám bude postavena do cesty. Od Otce je vám dána radost z něžné a dětinné oddanosti vůči jeho božskému působení, které s láskou pro každého z vás předurčí situaci ve vašem životě.« (2. 5. 1985)

### **Přímluva Mariina, prevence a pomoc v pokušení**

1. »Zůstáváte-li v zahradě mého Neposkvrněného Srdce, stáváte se mým vlastnictvím. Nikdo vás potom nebude moci už nikdy ode mne odloučit, protože já sama vás chráním. Musíte se stále cítit v bezpečí! (Srov. Řím 8,35–39) Nesmíte se už bát ani satana, ani světa, ani své křehké přirozenosti... Já vás však chráním před zlým duchem, který nemůže škodit těm, kteří jsou mým vlastnictvím.« (6. 8. 1977)
2. »Neztrácejte mysl, přemilí synové, já jsem u vás, abych vám odhalila úklady svého protivníka a abych vám pomohla přemoci jeho svody.« (1. 3. 1980)
3. »Pohleďte na mne v okamžicích pokušení, boje a skleslosti a dostanete odvahu a pomoc. Jestliže by se vám přihodilo, že byste padli nebo pocítovali břemeno porážky, jestliže byste se octli pod hladinou zla a hříchu, přijďte ke mně a já vás podepřu.« (15. 8. 1981)
4. »Jak často jsem vás vzala do náruče, když jste padli, jak často jsem ovazovala vaše bolestivé rány a vaši velké slabosti dávala novou sílu! Jak často jsem osobně zasahovala – vy sami jste to ani nepozorovali – abych vás vytrhla z nebezpečných osidel, které vám denně nastražuje můj protivník!« (11. 2. 1981)
5. »(...) Prostřednictvím svého Hnutí vytrhnu z rukou mého nepřítele mnoho mých synů, kněží! Mnozí z nich žijí v temnotě a v největší bezútěšnosti, protože zradili Ježíše a evangelium. Já však jim dám spatřit své světlo a uslyšet svůj hlas a budou zase mými předraženými syny. Sama obvážu jejich rány, vyléčím je, učiním je odolnými před každým dalším pádem.« (31. 10. 1973)
6. »I kdybyste zůstali na cestě zranění, i kdybyste často klesli, i kdybyste zapochybovali a v jistých chvílích zradili, neztrácejte mysl, protože já vás miluji! Čím více bude můj nepřítel chtít proti vám zuřit, tím větší bude moje láska k vám. Jsem Matka a miluji vás ještě více, synové, protože jste mi byli vyrváni. A mou radostí, kněží, miláckové mého Neposkvrněného Srdce, je učinit z vás všech tak očištěné a posílené syny, že se je už nikomu nepodaří vyrvat lásce mého Syna Ježíše.« (18. 10. 1975)

### **Závěr**

Nemůžeme od Boha žádat, aby nás osvobodil od zkoušek a pokušení, protože by to bylo jako žádat jej, aby nás vzal ze světa; věc, kterou pro nás od Otce nežádal ani Ježíš Kristus (srov. Jan 17,15). Znamenalo by to kromě toho, že bychom byli zbaveni nejučinnějšího nástroje pro zranění naší víry... „Je třeba se modlit, ne však abychom nebyli pokoušeni, což je věc nemožná, ale abychom v pokušení nepadli.“ (Origenes)

## VII.

### ALE ZBAV NÁS OD ZLÉHO

Poslední prosba Otčenáše je také v Ježíšově modlitbě: „Neprosím, abys je ze světa vzal, ale abys je zachránil od zlého“ (Jan 17,15). Týká se každého z nás osobně, ale jsme to vždycky „my“, kdo se modlíme ve společenství celé církve a za osvobození celé lidské rodiny. Modlitba Páně nás neustále otevírá rozměrům ekonomie spásy. Naše vzájemná zapletenost do hříchu a smrti se stává solidaritou v Kristově Těle, ve „společenství svatých“ (srov. Jan Pavel II., Apošt. exhortace *Reconciliatio et paenitentia*, 16). [KKC 2850] Zlo v této prosbě není něco abstraktního; označuje naopak osobu satana, zlého ducha, anděla, který se protíví Bohu. „Dábel“ [„dia-bolos“] je ten, který „chce překážet“ Božímu úradku a jeho „dílu spásy“ dovršenému Kristem. [KKC 2851]

Když prosíme, abychom byli osvobozeni od zlého, modlíme se zároveň o to, abychom byli zbaveni všeho přítomného, minulého i budoucího zla, jehož je dábel původcem a podněcovatelem. V této poslední prosbě církev přednáší Otcí všechnu bídu světa. Církev zároveň s osvobozením od všeho zla, jež doléhá na lidstvo, naléhavě prosí o cenný dar míru a o milost vytrvalého čekání na Kristův návrat. Když se takto modlí, předjímá v pokoře víry sjednocení všech a všeho (rekapitulaci) v tom, který má „klíče od smrti a podsvětí“ (Zj 1,18), „ten, který je a který byl a který přijde, Vševládny“ (Zj 1,8). (Srov. Zj 1,4) [KKC 2854]

1. »*On je pravý beránek Boží, který snímá hříchy světa* (srov. Jan 1,29.36) –, On je nejvyšší Kněz, který vstupuje jedinkrát do velesvatyně, aby vám svou krví získal vykoupení věčné. On je vaší Paschou: mostem, který vám umožňuje přejít ze hříchu do milosti, ze smrti do života, z otroctví do svobody. Je to váš bratr, který vás bere za ruku a přivádí vás, abyste se stali opravdovými syny Božími« (srov. 1 Jan 3,1). **(17. 4. 1992)**
2. »Dílem Vykoupení, dokončeným na Kalvárii, Ježíš osvobozuje stvořený vesmír z otroctví satana, do kterého upadl pro hřích spáchaný prvním člověkem. Sám platí na kříži povinnou výkupní cenu Boží Spravedlnosti. Tak celý vesmír, vykoupený z moci zlého a opět přivedený do plného společenství života s nebeským Otcem, patří ke královskému panství Kristovu a má účast na jeho plánu vítěze nad hříchem a smrtí, Syna Božího a obyvatele nebeského Jeruzaléma.« **(22. 11. 1992)**
3. »Dívejte se na Toho, kterého probodli, abyste pochopili, jak bylo jeho *vítězství nad zemí*, nad nenávisť a nad smrtí pro vás nyní provždy získáno silou milosrdné lásky Ježíše, vašeho božského Vykupitele.« **(20. 4. 1984)**
4. »Když se mi můj Syn Ježíš ukázal ve svém *oslaveném těle* nad slunce zářícím a něžně mě přivinul na své božské Srdce, skončilo všechno mé utrpení. Od nynějška je smrt přemožena životem, hřích milostí, zlo dobrem, nenávisť láskou, satan Božím Synem mrtvým a vzkříšeným.« **(15. 4. 1995)**

### Maria – spolupracovnice v díle vykoupení

1. »Protože jsem bez hříchu, Ježíš mě důvěrně zapojil jako Matku do svého plánu Vykoupení a svěřil mi jako dceru celé lidstvo, které vykoupil a spasil. Jsem tedy Matkou lidstva. K mému poslání nové Evy a k mému úkolu Matky patří přivádět celé lidstvo k plnému společenství života s Bohem; pomáhám mu rodit se a růst v milosti a ve svatosti. Proto především mně patří úkol vzdalovat od vás, od církve a od lidstva temný stín hříchu a zla, všechny vést ke Svatému Městu čistoty a lásky.« **(8. 12. 1992)**
2. »Moji nejmilejší synové, kněží zasvěcení mému Neposkvrněnému Srdci, já jsem byla od počátku předpověděna jako nepřítelkyně, odpůrkyně a přemožitelka satana, otce a prvního původce každého hříchu (srov. Zj 12,1–10). Mým posláním je bojovat se satanem a přemoci ho a rozdrtit mu svou patou hlavu. Zvítězila jsem na začátku, když mě Nejsvětější Trojice předpověděla jako znamení jistého vítězství ve chvíli, kdy celé lidstvo padlo do otroctví hříchu. „Nepřátelství položím mezi tebe a ženu, mezi tvé a její potomstvo. Ona ti rozdrtí hlavu, zatím co ty budeš činiti úklady její patě“ (srov. Gn 3,15). Zvítězila jsem, když s mým „ano“ Slovo se stalo tělem v mém nejčistším lůně (srov. Lk 1,38) a když se můj Syn Ježíš obětoval na Kalvárii na oltáři kříže (srov. Lk 23,46). V něm, který vás všechny vykoupil, (srov. Ef 2,11–22), se uskutečnilo mé dokonalé vítězství.« **(8. 12. 1975)**

## Mariina přímluva za vítězství nad zlem

1. »Jsem Brána, která se otvírá mému největšímu daru, když s mou mateřskou spoluprací k vám přichází Vykupitel, váš Spasitel (srov. Lk 2,11), v okamžiku narození mého syna Ježíše.  
On je moje potomstvo, které rozdrtí navždy hadovu hlavu a dosáhne svého definitivního vítězství nad satanem, nad zlem a nad smrtí.« (8. 12. 1991)
2. »Mým mateřským úkolem je též zadostiuchit za tolik zla, které se ještě dnes páchá ve světě. Připojuji se ke každé sloužené mši svaté, abych obětovala nebeskému Otci drahocennou Krev Syna Ježíše, který se za vás stále obětuje na všech oltářích světa. Pouze jeho božská Krev, prolitá za vás, může obmýt všechno zlo, hřích, nenávisť, nečistotu, nepravost, které pokrývají svět.« (31. 12. 1988)
3. »V tomto svém boji jsem pokračovala po dlouhá léta pozemské cesty církve. Za svá největší vítězství děkuje církev mému zvláštnímu mateřskému úsilí.« (8. 12. 1975)
4. »Prostřednictvím svého Hnutí vytrhnu z rukou mého nepřítele mnoho mých synů, kněží!« (31. 10. 1973)
5. »Tak také dnes přítomnost kněží mého Hnutí, zasvěcených mému Neposkvrněnému Srdci, ve světě obětuje Otci jako znamení smíru. Proto čím dále a čím více se bude množit hřích (srov. Řím 5,20), tím více poroste jejich láska k Bohu. Čím více se bude všechno propadat do bahna, tím jasněji bude zářit jejich čistota. Čím více se bude šířit odpad, tím hrdinštější bude jejich svědectví víry až k prolití krve. Tak budou znamením smíru svou láskou, svou věrností a svou čistotou. A kvůli těmto mým malým synům zasvěceným mému Srdci zlo nezíská převahu. Naopak, bude nakonec poraženo (srov. Dan 12,1; Zj 7,14–17).« (24. 7. 1975)
6. »Ve svém bezpečném útočišti vzdělávám se starostlivou péčí všechny kněze, které mi Ježíš svěřil a které miluji obzvláštní láskou. Zde je posiluji, povzbuzuji a formuji, aby následovali, napodobovali a prožívali Ježíše až k jeho plnosti.  
V mém bezpečném útočišti se obnovují křesťanské rodiny, aby byly chráněny před mnoha nebezpečími a strašnými zly, které je ohrožují. Do svého bezpečného útočiště volám děti, aby dýchaly atmosféru čistoty a modlitby; volám mládež, abych jim pomáhala růst v milosti, lásce a svatosti; volám hříšníky, aby tu našli milosrdenství a odpuštění; volám nemocné, aby dosáhli uzdravení; umírající, aby mohli přejít ze země do ráje nebeskou branou mého Neposkvrněného Srdce.« (1. 1. 1996)
7. »Jsem velkým znamením vítězství. Já jsem Vítězná žena« (srov. Zj 12,1). (13. 10. 1991)
8. »Moje vítězství se odehrává v srdcích všech mých synů, kteří se zasvětili mému Neposkvrněnému Srdci a nechají se Mnou utvářet a vést jako děti. Tato srdce otvírám čistotě lásky, a tak mohu dosáhnout vítězství nad každou formou sobectví, nenávisť, násilí a šířit všude líbeznou vůni božské lásky.  
– Mé vítězství se projevuje v duších, kterým pomáhám bojovat a vítězit nad každou formou hříchu. Duše mých synů, osvícené milostí, ovládnuté božským životem, zpívají se mnou věčné Magnificat (srov. Lk 1,46– 55) k dokonalé oslavě Nejsv. Trojice.« (7. 10. 1995)

## Závěr

1. »Ve své církvi obnovuje Ježíš oběť vykoupení, sděluje dar své milosti a svým odpuštěním snímá všechny hřích a zlo světa.« (14. 9. 1995)  
Církev je povolána přetvořit se v Nový Jeruzalém (srov. Zj 21). »... Církev tedy bude zase celá krásná, bez poskvrny a bez vrásek, k napodobení vaší Neposkvrněné Matky.« (8. 12. 1992)
2. »Klaníme se ti, Ježíši Ukřižovaný, neboť ze svého královského trůnu osvobozuješ lidstvo z otroctví satanova, smazáváš každou skvrnu hříchu a přinášíš drahocenný dar svého Vykoupení.« (Srov. 17. 4. 1992)

+ Miguel Cabrejos Vidarte OFM, biskup, Lima (Peru)

Přednáška uvedena jako příloha Matičního zpravodaje 2000 – „Myšlenky na rok 2000“